

O czym jest psychotronika?

W pierwszym odcinku naszego cyklu przedstawiliśmy, zarysowo oczywiście, kondycję psychotroniki u początku XXI stulecia. Pora zatem na głębsze wejście w tę dziedzinę.

Aby sensownie rozmawiać, trzeba wiedzieć, o czym się mówi. Ponieważ psychotronika sama siebie określa jako dyscyplinę nauki, respektuje obowiązujące w nauce reguły. A jedna z takich reguł głosi, że dyscyplina badawcza musi dokładnie określić, jakie zjawiska bada. Musi je też precyzyjnie i jednoznacznie nazwać. I psychotronika to czyni: ustami swoich najwybitniejszych przedstawicieli głosi wszem i wobec, że interesują ją *zjawiska paranormalne*, lub, wyrażając się elegancko, *pozazmysłowe*. Gorzej z owym precyzyjnym i jednoznacznym nazwaniem, bo bałagan w psychotronicznym słownictwie jest niemały, np. słowa „psychotoronika”, „parapsychologia”, „ezoteryka”, „okultyzm” używane bywają zamiennie i nie pojawił się dotąd żaden standard terminologiczny. Nie ma rady, musimy stworzyć własny, aby wiedzieć, o czym mówimy.

Gdyby pokusić się o usystematyzowanie zjawisk będących tematem zainteresowania psychotroniki, wyjdzie nam siedem głównych grup:

PARAPSYCHOLOGIA - wszelkie zjawiska urągające znanym obecnie prawom fizyki i psychologii. Zaliczymy tu:

-*eksterioryzacje* – wyjście człowieka poza fizyczne ciało. Ma się wtedy wyraźną świadomość bycia w przestrzeni innej niż znana nam na co dzień czterowymiarowa, czasem wręcz widać własne ciało fizyczne, choć nie umie się określić wyraźnie jego położenia

-*materializacje* – pojawianie się „z niczego” obiektów materialnych (np. jakiejś osoby)

-*aporty, asporty, teleportacje* – znikanie/pojawianie się przedmiotów materialnych tak, jakby przenikały one przez ściany

- *telepatia* – zdolność porozumiewania się na wielkie nieraz odległości bez jakiegokolwiek łączności fizycznej porozumiewających się osób. Telepatia dość dokładnie przekazuje wyobrażenia geometryczne symboli, nieco gorzej uczucia i emocje.

- *telekineza* – poruszanie przedmiotów materialnych „siłą woli”. Przedmioty mogą się przemieszczać, lub deformować (sławne były eksperymenty z wyginaniem łyżeczek).

- *zjawiska spirytystyczne i mediumizm* – wszelkie zakłócenia spokoju ludzi żyjących przypisywane wciąż aktywnym duchom ludzi zmarłych. *Osoby medialne*, to takie, które mają szczególną zdolność przyciągania duchów i rozmowy z nimi.

RADIESTEZJA – dawniej rozumiana wąsko tylko jako sztuka wykrywania podziemnej wody przy pomocy różdżki i wahadła; nie jest konieczna bezpośrednia obecność radiestety na miejscu badania. W takim rozumieniu rozróżnia się:

- *radiestezję fizyczną*, czyli wnioskowanie na podstawie ruchu wahadła lub różdżki bez stawiania jakichkolwiek pytań

- *radiestezję mentalną* – gdy radiesteta sam sobie zadaje pytanie (np. „gdzie tu jest woda?”), a sprzęt w jego rękach zmianą położenia lub zmianą rodzaju ruchu odpowiada na to pytanie.

Obie te metody mogą być stosowane w *teleradiestezji* – gdy sprzęt używany jest z dala od rzeczywistego pola badań, np. szuka się cieków wodnych w mieszkaniu nad planem tego mieszkania.

Radiestezja dzisiejsza to o wiele więcej: to szeroka wiedza o promieniowaniach subtelnych, w większości niewykrywalnych znanymi dziś przyrządami technicznymi, oraz o praktycznym zastosowaniu tych promieniowań. W tym kontekście do radiestezji zaliczyć wypadnie ogromną większość popularnej dziś *wiedzy Feng-Shui*, która nie jest niczym innym, jak właśnie wiedzą o manipulowaniu energiami subtelnymi dla poprawy jakości życia.

Blisko radiestezji ulokują się też:

- *fitotronika* – wiedza o działaniu na środowisko energii subtelnych emitowanych przez rośliny

- oraz *energia kształtów* (spotkałem się z ciekawym i nader trafnym określeniem *biogeometria*), czyli wiedza o promieniowaniach subtelnych rozmaitych figur i brył geometrycznych.

WYKORZYSTANIE MOCY UMYŚLU – tu mieścić się będzie wiedza o działaniu siłą myśli na otaczającą nas rzeczywistość materialną. Wierzy się, lub przypuszcza, że odpowiednio strojąc umysł i jego fizyczne podłoże – mózg – można dowolnie kształtować środowisko życia. Technik takiego strojenia jest dziś bardzo dużo, jednak wszystkie można

sprowadzić do zsynchronizowania pracy obu półkul mózgu w jednolitym rytmie, zazwyczaj z tzw. zakresu alfa (8 – 10 Hz) i w takim stanie praca z wyobrażeniem sobie pożądanego rezultatu. Najbardziej znane takie techniki to:

- *Huna* – najstarsza znana wiedza duchowa i psychologiczna ludzkości, przechowana na Hawajach, dziś adaptowana do celów mniej duchowych, a bardziej utylitarnych. Na Hunie bazują wszelkie psychotroniczne systemy pracy z podświadomością.

- *Metoda Silvy*, stworzona przez J. Silwę i mająca wielu zwolenników na całym świecie. Jest to zbiór podstawowych technik pracy z umysłem w stanie alfa.

- *Synchro-Theta*, metoda opracowana i spopularyzowana przez Roberta A. Monroe. Do właściwego nastrojenia mózgu wykorzystuje się tu odpowiednio spreparowane nagrania muzyczne. W Polsce metodę tę od lat propaguje Lech E. Stefański.

DYWINACJA – wszelkie przewidywanie przyszłości w oparciu o przesłanki inne niż racjonalne. Mamy tu zatem:

- *wróżbiarstwo* – zdolność diagnozowania aktualnego stanu człowieka (lub grupy ludzi) przewidywania przyszłości na podstawie pozornie przypadkowego układu symboli (horoskopy, Tarot, Runy, numerologia, etc), lub innych technik (spojrzenie na linie dłoni, badanie wahadłem radiestezyjnym)

- *prekognicja* – zdolność przewidywania przyszłości bez żadnej pomocy, tylko siłą umysłu

- *jasnowidzenie* – – zdolność wyraźnego zobaczenie przez człowieka bez jakiegokolwiek łączności fizycznej, co dzieje się w miejscu dowolnie oddalonym (także oddalonym w czasie, bo jasnovidze umieją zarówno odtwarzać zdarzenia z przeszłości, jak i widzieć wyraźnie, co się wydarzy)

UZDRAWIANIE – niemedyczne manipulowanie organizmem i psychiką człowieka w celach leczniczych. Najbardziej znane takie metody to:

- *bioenergoterapia* – leczenie za pomocą energii biologicznej, której istnienie i działanie psychotronika przyjmuje bez zastrzeżeń. Źródłem tej energii miałby być cały Wszechświat, zaś bioenergoterapeuta tylko odpowiednio steruje jej rozplywem w ciele pacjenta podczas zabiegu.

- grupa metod określanych mianem *uzdrowiania duchowego*. Bez wątpienia najpopularniejsza z nich to *reiki*, choć wspomnieć trzeba i o innych metodach, przede wszystkim wywodzących się z szamanizmu. Istotą tych metod jest połączenie podczas uzdrowiania aktu głębokiej modlitwy z działaniem skojarzonych z danym systemem symboli.

- grupa metod głębokiego odreagowania wydarzeń z przeszłości warunkujących terażniejszość. Mieści się tu *rebirthing* (świadome przejście przez doświadczenie narodzin), *regresing* (odtworzenie poprzednich wcieleń), oraz wszelkie psychoterapie określane mocno nieściśle mianem „karmicznych”.

- grupa metod modyfikacji biopola człowieka przy pomocy energii dźwięków (tzw. *masaż muzyczny*) energii słów (*sugestologia*), energii przedmiotów materialnych noszonych blisko ciała (wszelkie *amulety i talizmany*), energii odpowiednio spreparowanej żywności (*makrobiotyka, kuchnia Pięciu Przemian*)

- *hipnopteria* – używa hipnozy do zmniejszenia oporów psychiki pacjenta przed przyjęciem nowych treści.

Na pograniczu medycyny i psychotroniki mieszczą się *akupuntura i homeopatia*

MAGIA – sztuka wytwarzania i zrywania połączeń między energiami subtelny i światem materialnym. Mieści się tu zarówno magia w znaczeniu tradycyjnym, potrafiąca ponoć działać wbrew prawom fizycznego świata, jak i wszelkie nowoczesne próby takich działań, prowadzone z użyciem wysoce nieraz skomplikowanej aparatury technicznej. Tradycyjnie dzielona była na magię białą (dobroczynną), szarą (obojętną dla otoczenia, lecz mogącą zaszkodzić samemu magowi) i czarną (jednoznacznie szkodliwą, obliczoną na czynienie zła; dziś podział ten mocno stracił na znaczeniu.

EZOTERYKA – na dobrą sprawę dział filozofii; teoretyczne podstawy całości wiedzy o świecie energii subtelnych. Pojęcie to jest obecnie potężnie nadużywane, np. słowem „ezoteryka” określa się wszelkie sprawy paranormalne, w dodatku beztrasko mieszając je z duchowością.

Samo określenie „wiedza ezoteryczna” znaczy tyle, co „wiedza zastrzeżona dla wtajemniczonych”. W dawnej ezoteryce mieściła się spora część teologii:

- *eschologia* – nauka o życiu po śmierci fizycznego ciała

- *soteriologia* – nauka o zbawieniu
- *angelologia i demonologia* –odpowiednio wiedza o sprzymierzeńcach i nieprzyjaciółach Boga.

- *gnoza* – wiedza o rozwoju duchowym jednostki ludzkiej. (rozwijana od II w p.n.e. popadła w konflikt z formującym się chrześcijaństwem i stała się ezoteryką w sensie jak najbardziej dosłownym, bowiem kultywowana była w tajnych stowarzyszeniach. Z gnozy pełnymi garściami czerpie uformowany w XVIII w ruch wolnomularski, jak i wszyscy liczący się teoretycy i ideolodzy New Age)

A oto dziedziny specyficznie już ezoteryczne:

- *kabalistyka* – w podstawowym znaczeniu pochodząca z zamierchłej chaldejsko-babilońskiej przeszłości wiedza o ukrytej strukturze świata, przejęta i rozwinięta przez starożytnych Żydów. Najpopularniejszym symbolem tej wiedzy jest Drzewo Życia. Z kabalistyki pochodzi założenie filozoficzne numerologii: że wszędzie we Wszechświecie istnieją uniwersalne proporcje liczbowe.

- *gematria i notarikon* – sztuka wynajdywania w tekście Starego Testamentu ukrytych tekstów i ich interpretacji

- *okultyzm* – upraszczając nieco sprawę, szersze ujęcie zagadnień kabalistycznych doktryna postulująca istnienie ukrytej rzeczywistości (duchowej); okultyzm podaje też metody jej opisu nie ograniczone tylko do kręgu chaldejsko-babilońsko-żydowskiego, lecz włącza tu symbolikę dalekowschodnią, pitagorejską, egipską, mitologie ludów pierwotnych, etc.

W ezoterykę nowoczesną nieco bezmyślnie włączono niemal wszystkie dziedziny „paranormalne”, jednak z dziedzin stricte ezoterycznych (czyli z pogranicza filozofii i teologii) warto tu dodać:

- *antropozofię* – stworzony przez R. Steinera kierunek zakładający, że człowiek może, dzięki systematycznej praktyce duchowej, osiągnąć mądrość bliską lub równą boskiej.

- uproszczoną i cokolwiek zwulgaryzowaną *filozofię Wschodu*, przede wszystkim hinduską i chińską.

- *neoszamanizm* – kierunek poszukiwań duchowych czerpiący z dokonań ludów pierwotnych.

- *neopoganizm* – próba odtworzenia przedchrześcijańskich metod rozwoju duchowego; popularny zwłaszcza tam, gdzie pogańskie kultury miały tyleż bogate, co słabo znane tradycje duchowe, niemal kompletnie wytępione przez chrześcijaństwo

Do dziedzin stricte ezoterycznych zliczyć też można głębszą symbolikę systemów dywinacyjnych (wróżebnych), nieprzydatną do przewidywania czyjegoś losu, ale wspaniale opisującą archetypowe, wspólne wszystkim bez wyjątku ludziom etapy rozwoju wewnętrznego. Bliskie typowemu dla ezoteryki łączeniu filozofii i teologii są też dzieła autora niezwykle dla psychotroniki ważnego – szwajcarskiego psychiatry, psychologa i filozofa C. G. Junga.